

قطره

من قطره ام ،
یک قطره اشک تلخ ،
که از چشم درد ، افتاده ام!
و بر چهره ی حیات ،
یک لحظه چون شهاب سرخ ،
در دل تاریک شب ،
می خندم و دوباره فراموش میشوم !

من یک قطره ام که بی تو ،
در تن شن زارهای تب ،
تبخیر می شوم !

ای چشمه امید ،
در دل این شوره زار رنج ،
با بی گناهی یک آرزو بجوش ،
و مرا با صفای خویش به دریا بر !
تا چون حباب ، بر کف امواج آبها ،
با هم یکی شویم !

رضا شاپوریان

شنبه ۲ مای ۱۹۹۸